

רע"פ 1580/16 - פאדי אגבאריה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1580/16

לפני:
כבוד השופט א' שהם
פאדי אגבאריה

המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה, מיום 17.2.2016, בעפ"ת
6774-01-16, שניתן על-ידי כב' השופטת ר' בש

עו"ד בדר אלדין אגבאריה

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש), בעפ"ת 6774-01-16, מיום 17.2.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת ר' פרסון), בפל"א 5176-01-15, מיום 30.11.2015.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו את העבירות שלהלן: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיפים 2(א) ו-2(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

על-פי עובדות כתב האישום, ביום 21.1.2015, בשעה 10:45 או בסמוך לכך, נהג המבקש ברכב פרטי מסוג "שברולט", מכיוון שכונת "אלכלאיל" לכיוון שכונת "אלמידאן" שבישוב אום אל פאחם, כשהוא פסול לנהיגה (רישיונו נפסל במסגרת פל"א 5421-03-14); ואין ברשותו רישיון נהיגה תקף ותעודת ביטוח חובה.

ביום 17.6.2015, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

3. בגזר דין, מיום 30.11.2015, עמד בית המשפט לתעבורה על חומרת מעשיו של המבקש, בציינו כי מעשים אלו מגלמים סיכון ממשי לשלום הציבור וביטחון כלל משתמשי הדרך. בית המשפט לתעבורה הדגיש, בהקשר זה, כי בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ככלל, אין להסתפק אלא בהטלת עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בהמשך, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לעמדת שירות המבחן בעניינו של המבקש. לשיטתו של בית המשפט לתעבורה, לנוכח חומרת העבירות, כמו גם לאור עברו התעבורתי והפילי המכביד של המבקש, אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן להאריך את תקופת המאסר המותנה שהוטל על המבקש (במסגרת פל"א 5421-03-14). למסקנה זו הגיע בית המשפט לתעבורה, מבלי להתעלם מנסיבות חייו הקשות של המבקש; ומן ההליך השיקומי בו הוא הביע נכונות להשתלב. על יסוד שיקולים אלו, דן בית המשפט לתעבורה את המבקש ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל; והפעיל, בחופף, עונש של 8 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על המבקש במסגרת פל"א 5421-03-14, כך שהמבקש ירצה בסך הכל 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עוד הושתו על המבקש 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, החל מיום שחרורו ממאסר; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים, עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לתקופה העולה על שנה אחת; 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים, את אחת העבירות שבהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה; וקנס כספי, בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

4. המבקש לא השלים עם גזר דינו של בית המשפט לתעבורה וערער לבית המשפט המחוזי בחיפה. ביום 17.2.2016, לאחר שבחן את טענות הצדדים, החליט בית המשפט המחוזי לדחות את הערעור. נקבע, כי צדק בית המשפט לתעבורה בכך שלא אימץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של המבקש, והחליט להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל. לשיטתו של בית המשפט המחוזי, העונש אשר הושת על המבקש אינו מחמיר עמו יתר על המידה, וממילא אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי, השיג המבקש על חומרת העונש שהושת עליו. לטענתו של המבקש, היה על בית המשפט לתעבורה ליתן משקל רב יותר לכלל השיקולים לקולת העונש, ובכלל זאת להודאתו של המבקש באשמה; להבעת החרטה הכנה על-ידו; לשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן; לנסיבות האישיות הקשות; ולמאמצים הכנים שהפגין, על מנת לשנות את אורחות חייו. עוד טען המבקש, בהסתמך על עמדת שירות המבחן, כי האינטרס השיקומי בעניינו מצדיק להימנע מלהטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג עמוד 2

ובריח. בשל טעמים אלו, סבור המבקש כי יש ליתן לו רשות ערעור על מנת להבטיח את זכותו להליך הוגן ולמנוע עיוות דין.

דין והכרעה

6. הלכה היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או סוגייה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים הישירים להליך, או כאשר מתעורר חשש מפני עיוות דין חמור או אי-צדק ממשי שנגרם למבקש (רע"פ 1544/16 זבידאת נ' מדינת ישראל (25.2.2016); רע"פ 1142/16 פלוני נ' מדינת ישראל (16.2.2016); רע"פ 1202/16 ברוך נ' מדינת ישראל (15.2.2016)). לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי על צרופותיה, באתי לכלל מסקנה כי הבקשה אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המקימים עילה למתן רשות ערעור.

מעבר לזאת, הבקשה דנא מופנית בכללותה נגד חומרת העונש אשר הושת על המבקש. ואולם, כפי שנקבע, לא אחת, לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)). בעניינינו, עונש המאסר שהושת על המבקש אינו סוטה, כהוא זה, ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו.

בשל טעמים אלו בלבד, אין בידי להיעתר לבקשה לרשות ערעור ודינה להידחות.

7. בבחינת למעלה מן הצורך, אוסיף כי אין ממש בהשגותיו של המבקש גם לגופו של עניין. סבורני, כי עונשו של המבקש מאזן כהלכה בין כלל השיקולים הרלוונטיים לעניינו. זאת שכן, חומרת מעשיו של המבקש מצדיקה, כשלעצמה, כי יוטל עליו עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. המבקש "עלה על הכביש" שעה שרישיונו נפסל לנהיגה, וממילא אין ברשותו רישיון נהיגה ותעודת ביטוח חובה תקפים. לכך יש להוסיף, כי את מעשיו אלו ביצע המבקש כחודש וחצי בלבד לאחר שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, והוטלו עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות; ו-8 חודשי מאסר על תנאי. אם בכך לא די, הרי שעברו התעבורתי של המבקש, אף הוא, עומד לו לרועץ, כאשר לחובתו של המבקש 34 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, ובין היתר בעבירות של נהיגה ללא רישיון; נהיגה בשכרות והרשעות נוספות. כך הוא הדבר, גם כאשר לעברו הפלילי של המבקש, הכולל הרשעות בעבירות של החזקה, שימוש וסחר בסמים, בגין הוא ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. משאלה הם פני הדברים, דומה כי בית המשפט לתעבורה נתן משקל נכבד לכלל השיקולים לקולת העונש, ובכלל זאת לנסיבותיו האישיות של המבקש ולשיקולי השיקום בעניינו, וגזר עליו, בסופו של יום, עונש מידתי וראוי, שאף נוטה, במידת מה, לקולה.

8. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר קישון, ביום 1.3.2016, עד השעה 10:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין

מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ט באדר א' התשע"ו (28.2.2016).

ש ו פ ט